

Prejudiciniai klausimai

1. Ar 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvos 2006/112/EB⁽¹⁾ dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 273 straipsnį ir Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 50 straipsnį reikia aiškinti taip, kad šiomis teisės normomis nedraudžiama tokia kaip nagrinėjama pagrindinėje byloje nacionalinės teisės nuostata, pagal kurią tam pačiam asmeniui už tam tikrą veiką, konkrečiai už prekių pardavimo sandorio neužregistravimą ir neįtraukimą į apskaitą neišduodant pardavimo kvito, gali būti kumuliatyviai taikoma administracinė procedūra, per kurią paskiriama administracinės prievartos priemonė, ir administracinė baudžiamoji procedūra, per kurią paskiriama turtinė sankcija?
- 1.1. Jei į šį klausimą būtų atsakyta teigiamai: ar 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 273 straipsnį ir Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 52 straipsnio 1 dalį reikia aiškinti taip, kad šiomis teisės normomis draudžiama tokia kaip nagrinėjama pagrindinėje byloje nacionalinės teisės nuostata, pagal kurią tam pačiam asmeniui už tam tikrą veiką, konkrečiai už prekių pardavimo sandorio neužregistravimą ir neįtraukimą į apskaitą neišduodant pardavimo kvito, gali būti kumuliatyviai taikoma administracinė procedūra, per kurią paskiriama administracinės prievartos priemonė, ir administracinė baudžiamoji procedūra, per kurią paskiriama turtinė sankcija, turint omenyje tai, kad kartu šia teisės nuostata nenustatoma pareigos institucijoms, atsakingoms už abiejų procedūrų vykdymą, ir teismams užtikrinti veiksmingą proporcingumo principo taikymą atsižvelgiant į tai, kiek bendras visų kumuliatyviai taikomų priemonių griežtumas yra proporcingas konkrečiam pažeidimo sunkumui?
2. Jei Chartijos 50 straipsnis ir 52 straipsnio 1 dalis šiuo atveju būtų netaikytini: ar 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 273 straipsnį ir Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 49 straipsnio 3 dalį reikia aiškinti taip, kad šiomis teisės normomis draudžiama tokia nacionalinės teisės nuostata, kaip ZDDS (*Zakon za danak varhu dobavenata stoynost*, Pridėtinės vertės mokesčio įstatymas) 186 straipsnio 1 dalis, kurioje numatyta tam pačiam asmeniui už tam tikrą veiką, konkrečiai už prekių pardavimo sandorio neužregistravimą ir neįtraukimą į apskaitą neišduodant pardavimo kvito, greta turtinės sankcijos, nustatomos pagal ZDDS 185 straipsnio 2 dalį, skirti administracinės prievartos priemonę „komercinių patalpų užplombavimas“ ne ilgiau kaip 30 dienų?
3. Ar Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 47 straipsnio pirmą pastraipą reikia aiškinti taip, kad pagal ją nedraudžiamos priemonės, kurias nacionalinis teisės aktų leidėjas numato siekdamas užtikrinti interesą pagal 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 273 straipsnį, kaip antai laikinas administracinės prievartos priemonės „komercinių patalpų užplombavimas“ ne ilgiau kaip 30 dienų vykdymas siekiant apsaugoti tariamą visuomenės interesą, kai teisminė apsauga nuo tokios priemonės paskyrimo apribojama priešpriešinio panašaus privataus intereso vertinimu?

⁽¹⁾ OL L 347, 2006, p. 1.

2021 m. vasario 22 d. Spetsializiran nakazatelen sad (Bulgarija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą baudžiamojoje byloje prieš IR

(Byla C-105/21)

(2021/C 163/22)

Proceso kalba: bulgarų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Spetsializiran nakazatelen sad

Šalis pagrindinėje baudžiamojoje byloje

IR

Prejudiciniai klausimai

1. Ar būtų suderinama su Chartijos 6 straipsniu, aiškinamu kartu su EŽTK 5 straipsnio 4 dalimi, 2 dalimi ir 1 dalies c punktu, Chartijos 47 straipsniu, teise laisvai judėti, lygybės principu ir tarpusavio pasitikėjimo principu, jei išduodančioji teisminė institucija, kaip ji suprantama pagal Pagrindų sprendimo 2002/584 6 straipsnio 1 dalį, nedėtų jokių pastangų informuoti ieškomą asmenį apie faktinius ir teisinius jo laikino sulaikymo motyvus ir teisę apskusti arešto orderį, kol šis asmuo yra vykdančiosios valstybės narės teritorijoje?

2. Jei taip: ar pagal Sąjungos teisės viršenybės prieš nacionalinę teisę principą reikalaujama, kad išduodančioji teisminė institucija ieškomo asmens atitinkamai neinformuotų ir, jei jis, nors ir nebuvo atitinkamai informuotas, pateiktų prašymą panaikinti nacionalinį arešto orderį, šį prašymą iš esmės nagrinėtų tik tuomet, kai ieškomas asmuo bus perduotas?
3. Kokios Sąjungos teisėje numatytos teisinės priemonės yra tinkamos tokiai informacijai suteikti?

2021 m. vasario 25 d. Oriol Junqueras i Vies pateiktas apeliacinis skundas dėl 2020 m. gruodžio 15 d. Bendrojo Teismo (šeštoji kolegija) priimtų nutarties byloje T-24/20 Junqueras i Vies / Parlamentas

(Byla C-115/21 P)

(2021/C 163/23)

Proceso kalba: ispanų

Šalys

Apeliantas: Oriol Junqueras i Vies, atstovaujamas advokato A. Van den Eynde Adroer

Kita proceso šalis: Europos Parlamentas

Apelianto reikalavimai

- Panaikinti ir atšaukti 2020 m. gruodžio 15 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo (šeštoji kolegija) nutartį byloje T-24/20.
- Pripažinti visą šį ieškinį priimtinu.
- Pripažinus ieškinį priimtinu grąžinti bylą Europos Sąjungos Bendrojo Teismo šeštajai kolegijai nagrinėti iš naujo ir priimti sprendimą.
- Priteisti iš Europos Parlamento su nepriimtiniu grindžiamu prieštaravimu ir šiuo apeliaciniu procesu susijusias bylinėjimosi išlaidas.

Apeliacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Pirma: teisės klaida, nurodytoje byloje aiškinant ir taikant 1976 m. Akto dėl atstovų į Parlamentą rinkimų remiantis tiesiogine visuotine rinkimų teise (toliau – 1976 m. Europos rinkimų aktas) (¹) 13 straipsnio 3 dalį ir 7 straipsnio 3 dalį. Nebuvo netekta mandato, o nesuderinamumu pagrindas nebuvo nustatytas pagal 1976 m. Europos rinkimų akto 7 straipsnio 3 dalį. Europos Parlamentas negalėjo konstatuoti, kad O. Junqueras neteko mandato, nei kad atsirado nesuderinamumo pagrindas, nustatytas pagal 1976 m. Europos rinkimų akto 7 straipsnio 3 dalį, nes neatsitiko nei viena, nei kita. „Konstatuodamas“ Europos Parlamentas suteikė sprendimui teisinę pasekmę, kurių šis negali turėti ir jis tampa aktu, dėl kurio galima pareikšti ieškinį pagal SESV 263 straipsnį; taip pažeistos O. Junqueras teisės, visų pirma kylančias iš Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos (toliau – Chartija) 39 straipsnio ir Protokolo Nr. 7 dėl Europos Sąjungos privilegijų ir imunitetų (toliau – Protokolas Nr. 7) 9 straipsnio.

Antra: teisės klaida, aiškinant ir taikant [Europos Parlamento] darbo tvarkos taisyklių (toliau – Darbo tvarkos taisyklės) 47 straipsnį. Skundžiama nutartyje padaryta teisės klaida, nes joje padaryta išvada, kad Europos Parlamentas neturi įgaliojimų atsisakyti pripažinti nesuderinamumo pagrindą pagal šį straipsnį. Kadangi nebuvo taikyta Darbo tvarkos taisyklių 4 straipsnio 7 dalis, Europos Parlamento sprendimas yra sprendimas, kuris keičia O. Junqueras teisinę padėtį ir paveikia jo teises (visų pirma kylančias iš Chartijos 39 straipsnio ir Protokolo Nr. 7 9 straipsnio), todėl skundžiama nutartis yra teisiškai klaidinga, nes joje konstatuota, kad negalima pareikšti ieškinio pagal SESV 263 straipsnį.